ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

των **Σπ. Αλεξίου, Παντ. Βαϊνά**

Τις τελευταίες μέρες υπήρξε μια πολύ σοβαρή και ελπιδοφόρα εξέλιξη στο χώρο της ανατρεπτικής αριστεράς: Η επίτευξη συμφωνίας μεταξύ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της Πρωτοβουλίας για την Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση (για συντομία: ΠΑΜΕΣ), ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΑΠΕΥΘΥΝΕΙ Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αποτελεί το πρώτο βήμα για την πολιτική συνεργασία όλων των δυνάμεων που είχε περιγράψει και ΚΑΤΟΝΟΜΑΣΕΙ η 2η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι μετέπειτα αποφάσεις των οργάνων μας, αποφάσεις που υποστηρίχτηκαν από τη συντριπτική πλειοψηφία των οργανώσεων και των μελών μας.

Ως μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θεωρούμε ιδιαίτερα θετική εξέλιξη τη συμφωνία πάνω στις πάγιες θέσεις του μετώπου μας. Από την άποψη αυτή, προκαλεί απορία το γεγονός ότι έχει στηθεί ένα παιχνίδι δημιουργίας εντυπώσεων και θολώματος των νερών (στα όρια της τερατολογίας), στην πραγματικότητα μια προσπάθεια να καταργήσουμε στην πράξη την απόφαση της τελευταίας Συνδιάσκεψης και μάλιστα από συντρόφους που είχαν ψηφίσει την συγκεκριμένη απόφαση, είχαν συμφωνήσει στην απεύθυνση στον ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΧΩΡΟ, στήριξαν την απόφαση του τελευταίου ΠΣΟ, συμφώνησαν με το κείμενο με το οποίο η ΚΣΕ απευθύνθηκε στην ΠΑΜΕΣ… Όμως ανέκρουσαν πρύμναν όταν… συμφώνησε και η ΠΑΜΕΣ! Η απάντηση στην απορία αυτή είναι προφανής.

Δυστυχώς, την αλλαγή στη στάση τους την επενδύουν με επιχειρήματα περί δημοκρατίας στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η δημοκρατία στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ όντως είναι ακόμη εύθραυστη και ατελής, γι’ αυτό και δημιουργεί μεγαλύτερο πρόβλημα να την επικαλούμαστε ή να τη φορτίζουμε για να κρύψουμε πίσω της πολιτικές επιλογές. Επειδή όμως τα ζητήματα δημοκρατίας είναι πολύ σημαντικά, είναι απαραίτητο να δούμε επί της ουσίας κάποια πράγματα νηφάλια και συγκεκριμένα:

1. Ανώτερο όργανο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη. Πρόκειται για μία διαδικασία που καταλήγει σε αποφάσεις μετά από πολύμηνο διάλογο, ορίζει τον σχεδιασμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέχρι την επόμενη Συνδιάσκεψη και προφανώς δεν μπορεί να καταστρατηγείται με βάση το θυμικό. Η συμφωνία που επετεύχθη είναι 100% εντός του πλαισίου που αποφάσισε η τελευταία Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Για του λόγου το αληθές, πρέπει να δούμε το σημείο Δ της πολιτικής απόφασης της 2ης Συνδιάσκεψης (http://www.antarsya.gr/node/1442). Συγκρίνοντάς το με την κοινή δήλωση συμφωνίας ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΠΑΜΕΣ (http://antarsya.gr/node/2690) θα δούμε και ότι το Σχέδιο Β (για το οποίο μπαίνει ένσταση) είναι στις δυνάμεις στις οποίες αποφασίσαμε να απευθυνθούμε, αλλά και ότι το πολιτικό πλαίσιο της συμφωνίας όχι μόνο καλύπτει πλήρως το πλαίσιο που προτείναμε στην απόφαση της Συνδιάσκεψης, αλλά είναι και πιο αναλυτικό!

2. Στην ανακοίνωση των συντρόφων του ΣΕΚ υπάρχει ο ισχυρισμός ότι η εξουσιοδότηση της ΚΣΕ για τις συναντήσεις που έγιναν υπόκειται στην έγκριση της επόμενης Συνδιάσκεψης, σύμφωνα με την απόφαση του τελευταίου ΠΣΟ (29/11/2014). Αυτό δεν είναι ακριβές και θα εξηγήσουμε το γιατί: Πράγματι αναφέρεται στο Σχέδιο Δράσης (http://www.antarsya.gr/node/2633) ότι οι συναντήσεις θα γίνουν «με στόχο η 3η Συνδιάσκεψη να πάρει οριστικές αποφάσεις». Όμως το Σχέδιο Δράσης είναι ένα κείμενο που γράφτηκε επιτόπου, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του τελευταίου ΠΣΟ, ορίζοντας μόνο τα πρακτικά βήματα που θα εξειδίκευαν την απόφαση του ΠΣΟ (όπως αναφέρει και στην αρχή του: **«Με βάση τις αποφάσεις του ΠΣΟ της 29.11.2014»). Σε καμία περίπτωση** δεν έχει την ίδια βαρύτητα με το κείμενο της απόφασης του ΠΣΟ (http://www.antarsya.gr/node/2632), αυτό δηλαδή το οποίο προήλθε από την εισήγηση της ΚΣΕ, και το οποίο προβλέπει το ενδεχόμενο πολιτικών εξελίξεων και προτείνει σε χωριστό σημείο την εκλογική συμμαχία (Σημείο 36: «Με βάση την κατεύθυνση αυτή το ΠΣΟ εξουσιοδοτεί την ΚΣΕ να προχωρήσει άμεσα σε σχετικές πρωτοβουλίες, παίρνοντας υπόψη και τη ρευστότητα των πολιτικών εξελίξεων»). Αν κάποιος δεν το κατάλαβε, οι πολιτικές εξελίξεις είναι ραγδαίες, σε λιγότερο από ένα μήνα πιθανότατα έχουμε εκλογές! Όχι απλά «ρευστότητα» δηλαδή, αλλά καταιγισμός εξελίξεων που απαιτεί άμεση απάντηση! Να θυμίσουμε πως σε αντίστοιχες περιπτώσεις, τον Απρίλη του 2012 αλλά και τον Φλεβάρη του 2014 οι αντίστοιχες αποφάσεις για την εκλογική τακτική πάρθηκαν από την ΚΣΕ και το ΠΣΟ αντίστοιχα, παρά το γεγονός πως υπήρχε άνεση χρόνου και χωρίς να ενοχληθούν οι συντροφοι που τώρα απαιτούν Συνδιάσκεψη, λίγες μέρες πριν τις εκλογές αν και γνωρίζουν πως κάτι τέτοιο είναι πρακτικά αδύνατο και θα παραλύσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και κάθε πολιτική της πρωτοβουλία. Εκτός αν προτείνουν μια Συνδιάσκεψη-φαστ τρακ, η οποία θα συζητήσει μόνο το εκλογικό κατέβασμα –έτσι όμως υποβαθμίζουν την ίδια τη σημασία και το χαρακτήρα της Συνδιάσκεψης, σε μια συγκυρία που πρέπει να συζητηθούν με σοβαρότητα οι

πολιτικές εξελίξεις και η στρατηγική μας.
Λόγω ακριβώς αυτής της πυκνότητας των πολιτικών εξελίξεων, η ΚΣΕ καλεί τις Τοπικές και Κλαδικές Επιτροπές να συζητήσουν και να αποφασίσουν (πολλές το έχουν ήδη κάνει), πριν το ΠΣΟ που θα γίνει στις 6/1: κι αυτό είναι δημοκρατία.

3. Σε κάθε περίπτωση, το ΠΣΟ πήρε αποφάσεις που ήταν εντός του πλαισίου των αποφάσεων της 2ης Συνδιάσκεψης. Ούτως ή άλλως δεν θα μπορούσε να ανατρέψει την απόφαση της Συνδιάσκεψης, ως κατώτερο όργανο. Εφόσον έχει επιτευχθεί καταγεγραμμένη συμφωνία στο πλαίσιο που ορίζει ρητά η απόφαση της 2ης Συνδιάσκεψης, το να μην προχωρήσει είναι που θα συνιστά πραξικόπημα και όχι το αντίθετο.

4. Άλλο σημείο στην ανακοίνωση των συντρόφων του ΣΕΚ αναφέρει ότι είναι θεμελιώδης πολιτική διαφορά μεταξύ ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΠΑΜΕΣ «η αναφορά στον αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα της ανατροπής». Όμως η απόφαση της Συνδιάσκεψης αναφέρει ρητά ότι απευθυνόμαστε και σε δυνάμεις που δεν αυτοπροσδιορίζονται ως «αντικαπιταλιστικές» (χωρίς φυσικά να μπορεί και κανείς να ισχυριστεί ότι, ενώ συμφωνούν με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που προτείνουμε, είναι... φιλοκαπιταλιστικές!). Όταν το ΣΕΚ υπερψήφιζε την απόφαση της Συνδιάσκεψης, δεν το γνώριζε αυτό;

5. Παρακάτω αναφέρεται ότι η συνεργασία που αποφασίστηκε αποτελεί «ακρωτηριασμό του αντικαπιταλιστικού χαρακτήρα». Όμως είναι άλλο πράγμα η ίδια η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ως αυτοτελές μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, και άλλο το αν μπορεί να κάνει συμμαχίες με δυνάμεις που στο χαρακτηρισμό τους δεν προτάσσουν τον «αντικαπιταλιστικό» χαρακτήρα, όταν αυτές παλεύουν σαφέστατα για την ανατροπή του καπιταλισμού. Η πραγματική διαφωνία, που διαγνώστηκε κατά τις συζητήσεις μεταξύ ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ΠΑΜΕΣ, δεν είναι βέβαια το αν οι σύντροφοι της ΠΑΜΕΣ είναι ή όχι αντικαπιταλιστές, αλλά ο χαρακτήρας του μετώπου που θέλουμε να οικοδομήσουμε σε μια πορεία (η ΠΑΜΕΣ δεν το ορίζει ως «αντικαπιταλιστικό μέτωπο»). Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και η απόφαση δεν είναι η συγκρότηση μετώπου με αυτές τις δυνάμεις, αλλά η συγκρότηση «πολιτικής συνεργασίας με μετωπική προοπτική». Είναι επίσης σαφές ότι δεν αποφασίστηκε ποτέ διάχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ευρύτερη συμμαχία –και από αυτή την άποψη είναι όντως προβληματικές τακτικές διπλοένταξης μελών και οργανώσεων τόσο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ όσο και στην ΠΑΜΕΣ. Αναδεικνύεται ξανά η επείγουσα ανάγκη για ουσιαστική οργανωτική συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Όπως λέει και το σημείο 24 της απόφασης της Συνδιάσκεψης (και αντίστοιχα οι αποφάσεις του ΠΣΟ 29/11): «Η μετωπική πολιτική χρειάζεται την **αυτοτέλεια και ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ,** ως μέτωπο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και κομμουνιστικής Αριστεράς, για την ηγεμονία του αντικαπιταλιστικού μεταβατικού

προγράμματος. Δεν σημαίνει διάχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, πολύ περισσότερο υποκατάστασή της από τη μετωπική συμπόρευση για την ανατροπή.»

6. Τη λογική της Συμπόρευσης οφείλουμε να τη δούμε σε βάθος χρόνου. Δεν κρίνεται από μία στιγμή, δεν αποτελεί «δεξιά διεύρυνση», δεν μπορεί να εξαρτάται από το ποιοι ανταποκρίνονται θετικά τη συγκεκριμένη περίοδο. Πρέπει να συνεχίσουμε με ειλικρινές και ενωτικό κάλεσμα προς όλες τις δυνάμεις που συμφωνούν στον έναν ή τον άλλο βαθμό στο πλαίσιο που θέσαμε και στο αντικαπιταλιστικό-μεταβατικό πρόγραμμα, ελπίζοντας να κατανοήσουν ότι η κρισιμότητα της συγκυρίας επιβάλλει την ευρύτερη δυνατή συσπείρωση γύρω από ένα συγκρουσιακό-ανατρεπτικό σχέδιο. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι τυχόν αδυναμία συνεννόησης και συγκρότησης ενός τέτοιου πόλου από τις δυνάμεις της «εκτός των τειχών» αριστεράς, στον ένα ή τον άλλο βαθμό, ευνοεί σε αυτή τη φάση το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ και την ταύτισή του συνολικά με την Αριστερά, με όποιες συνέπειες θα έχει αυτό. **Η προώθηση αυτής της συνεργασίας είναι λογικό να προβληματίζει τον ΣΥΡΙΖΑ που θα ήθελε να εξαφανίσει κάθε φωνή στ' αριστερά του, για εκλογικούς αλλά κυρίως για πολιτικούς λόγους. Ο ΣΥΡΙΖΑ να ανησυχεί, οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς γιατί μοιράζονται αυτήν την ανησυχία; Άλλη μια απορία προς απάντηση…**

7. Δεν πρόκειται για κάποιο «κόλπο» που εξυφαίνει κάποιος για να «κοροϊδέψει» ή να «παρασύρει» την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Όποιοι τα ισχυρίζονται αυτά, ξεχνούν ότι και στη διάρκεια της περασμένης άνοιξης είχαμε πλησιάσει εξαιρετικά κοντά σε συμμαχία με τις αντίστοιχες δυνάμεις (ας προσπεράσουμε για την ώρα το γιατί δεν έγινε αυτό…), καθώς και το ότι από τότε ως τώρα πολλές συνθήκες έχουν ωριμάσει. Εμείς πιστεύουμε στη δύναμη του προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που κάθε μέρα αποδεικνύεται και πιο χρήσιμο, και στη δυνατότητά του να μπολιάζει και να μετασχηματίζει δυνάμεις και αγωνιστές. Αν κάποιος δεν πιστεύει στο μετασχηματισμό κι αν θεωρεί ότι μόνο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπάρχουν αντικαπιταλιστές, προφανώς δεν πρέπει να προσδοκά να συγκροτήσει και κανένα μέτωπο –πλην της σημερινής μορφής και σύνθεσης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ- στο μέλλον!

8. Τελευταίο αλλά όχι έσχατο: Θα αποτελεί όνειδος και δείγμα έλλειψης σοβαρότητας και αξιοπιστίας για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ το να κάνουμε μία πρόταση πολιτικής συνεργασίας, να ανταποκρίνονται δυνάμεις θετικά και υιοθετώντας πλήρως την πρότασή μας, και μετά να την παίρνουμε πίσω. Όταν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κάνει μία πρόταση πρέπει να το εννοεί και όχι να ποντάρει στην άρνηση των άλλων ως πρόσχημα για μια μοναχική πορεία. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει κερδίσει το σεβασμό φίλων κι αντιπάλων για την αγωνιστικότητα αλλά και τη συντροφικότητα και τον εργατικό πολιτισμό με τον οποίο αντιμετωπίζει κάθε

συλλογικότητα της αριστεράς. ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΑΥΤΗ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΕΙ... ΕΙΜΑΣΤΕ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ, ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΗΜΑΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ ΟΥΤΕ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΚΗ!

Είναι σεβαστό κάποιοι σύντροφοι να διαφωνούν με την απόφαση για τη μετωπική συμπόρευση, ακόμα κι αν υπερψήφισαν την απόφαση τόσο της Συνδιάσκεψης όσο και του τελευταίου ΠΣΟ. Τις ίδιες ενστάσεις είχαν θέσει και στον τότε προσυνδιασκεψιακό διάλογο, αλλά δεν κατάφεραν να συγκροτήσουν πλειοψηφική τάση. Όσοι-ες θεωρούν ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν μπορεί να συνεργαστεί πολιτικά με τις συγκεκριμένες δυνάμεις, μπορούν να ξαναθέσουν τις απόψεις τους στην κρίση των μελών κατά τη διάρκεια του προσυνδιασκεψιακού διαλόγου στη πορεία προς την 3η Συνδιάσκεψη. Ας μην εγκαλούν όμως στο μεταξύ τα όργανα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επειδή υλοποιούν τις αποφάσεις της τελευταίας Συνδιάσκεψης, επειδή οι ίδιοι διαφωνούν. Κι ας μην παίζονται επικοινωνιακά παιχνίδια διαστρέβλωσης της πραγματικότητας για την πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για δήθεν ακρωτηριασμό του αντικαπιταλιστικού της χαρακτήρα, ή για δήθεν συνεργασία με δυνάμεις που ούτε μετέχουν στην ΠΑΜΕΣ ούτε τους έγινε ποτέ πρόταση από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ (λ.χ. κόμμα Δραχμή ή ΕΠΑΜ). Η στοιχειώδης δημοκρατία σε ένα μέτωπο επιβάλλει να δεχόμαστε την απόφαση της πλειοψηφίας και να κατανοούμε ότι δεν θα είμαστε πάντα μέρος της πλειοψηφίας –κι αυτό τουλάχιστον κάναμε οι υπογράφοντες την Άνοιξη που μας πέρασε.

Οι στιγμές είναι κρίσιμες, χρειάζεται σοβαρότητα από όλους, εμπιστοσύνη στη δυνατότητα πολιτικών δυνάμεων να μετασχηματίζονται και να έρχονται πιο κοντά στο απαραίτητο πολιτικό περιεχόμενο, αισιοδοξία ότι μπορεί να πάει αλλιώς, ότι μπορεί να υπάρξει άλλος δρόμος, χωρίς μνημόνια, χρέος, ΕΕ και ΔΝΤ, με την εξουσία στα χέρια των εργαζομένων, και επίγνωση του ότι σε εμάς πέφτει η ευθύνη να συγκροτήσουμε το πολιτικό και κοινωνικό μπλοκ που θα τον επιβάλει.

Σπύρος Αλεξίου

Παντελής Βαϊνάς

(μέλη της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ)